

Egység az istentiszteletben

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Dániel 3:8-18; Máté 4:8-9;
Apostolok cselekedetei 4:23-31; Jelenések 4:8, 11; 14:6-7, 9

„És egy másik angyalt láttam az ég közepén repülni, akinél az örökkévaló evangélium volt, és azt hirdette a föld lakosainak, minden nemzetségnek, törzsnek, nyelvnek és népnek, és hangosan ezt mondta: Féljétek Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája, és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet, a földet, a tengert és a vizek forrásait” (Jel 14:6-7, ÚRK).

Nem sokkal pünkösd napja után az első keresztények idejük nagy részében istentiszteletet tartottak. *„Ők pedig kitartoan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban”* (Ap-Csel 2:42, RÚF). Isten iránti hála töltötte be a szívüket, mert örültek, hogy megtalálták Jézusban a Messiást és teljesedtek az ószövetségi próféciai. Micsoda kiváltság, hogy ismerhették ezt a csodálatos igazságot! Az őskeresztények úgy érezték, szükségük van a közösségre, az igetanulmányozással és imával együtt töltött időre, hogy kifejezhessék hálájukat Istennek a kinyilatkoztatásért, amit Jézus élete, halála és feltámadása által adott, valamint azért, amit az életükben tett.

Jézus Krisztus egyháza így határozható meg: Isten tisztelőinek közössége, akiket azért hívott el az Úr, hogy lelki házzá legyenek, *„szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által”* (1Pt 2:5). Az emberi szívet és elmét Isten jelleméhez hasonlóvá formálja át a hálaadás, amit kifejez a közösség istentisztelete, és ez készít fel a szolgálatra.

Az e heti tanulmányunk az istentisztelet jelentőségére összpontosít és arra, hogyan járul ez hozzá a Jézusban hívők közötti egység fenntartásához.

IMÁDJUK A TEREMTŐT ÉS A MEGVÁLTÓT!

Az istentiszteletről szólva gyakran kiemeljük bizonyos elemeit, elmondjuk, hogy mi tartozik hozzá és hogyan végzik. Viszont mi az istentisztelet igazi jelentősége? Mit jelent az, hogy imádjuk Istent, és miért is tesszük? Dávid erre szólít: „*Adjatok dicsőséget az UR nevének, imádjátok az URat szent ékességben*” (Zsolt 29:2, ÜRK)! Ez a zsoltár iránymutató az istentisztelet jelentőségének a megértésében. Az Urat imádni azt jelenti, hogy olyan dicsőséget és tiszteletet adunk neki, amit megérdemel.

Olvassuk el *A jelenések könyve* 4. és 5. fejezetét! Miért imádják a mennyei lények Istent és Jézust, az Isten Bárányát? Lásd Jel 4:8, 11; 5:9-10, 12-13!

Tiszteletet ébreszt a mennyei trónteremben zajló istentisztelet leírása, amelyben előttünk áll Jézus, az Isten Báránya és a világ Megváltója. Az istentisztelet az, amikor Isten teremtményei a csodálat és a hála szavaival fogadják a tetteit. Az isteni teremtés és megváltás miatt hálás személy reakciója az imádat. Az idők végén a megváltottak is így fognak felelni csodálatlaltal, miután Isten üdvöztette őket: „*Nagyok és csodálatosak a te dolgaid, mindenható Úr Isten; igazságosak és igazak a te útaid, óh szentek Királya! Ki ne félne téged, Uram! és ki ne dicsőítené a te nevedet? mert csak egyedül vagy szent. Mert eljönnek mind a pogányok és lehajolnak előtted; mert a te ítéleteid nyilvánvalókká lettek*” (Jel 15:3-4).

Tehát az istentisztelet az Istenbe vetett hitünkéből fakadó válasz a hatalmas tetteire: először is arra, hogy megteremtett bennünket, másodsor pedig a megváltásra. Isten imádata azt jelenti, hogy dicsőítjük Őt, tisztelettel, dicsérettel, szeretettel és engedelmisséggel, amint arra méltó a hitünk szerint. Természetesen mi csak onnan tudhatunk bármit is Istenről, a Teremtőnkéről és a Megváltónkáról, amit a Szentírásban kinyilatkoztatott nekünk, és amit még teljesebben kinyilatkoztatott Jézus személyében, szolgálata által (lásd Jn 14:8-14). A keresztények imádják Jézust mint Teremtőt és Megváltót, mert áldozati halála és feltámadása adja az istentisztelet lényegét.

Amikor a keresztények istentiszteletre gyűlnek össze, az áhítat és a hála érzése készíti őket.

Gondoljuk végig, hogy mi mindent kaptunk Krisztusban, aki a Teremtőnk és a Megváltónk! Mitől mentett meg és mit kínál fel nekünk, mert kész volt meghalni helyettünk? Miért fontos, hogy ezek jelentsék az istentiszteletünk alapját?

HAMIS ISTENTISZTELET

Olvassuk el Mt 4:8-9 verseit! Mi volt Jézus harmadik megkísértése a pusztában?

Büszkén és arrogánsan Sátán a világ jogos uralkodójának nevezte magát, mintha övé lenne a föld minden gazdagsága és dicsősége. Igényt tart minden élő tiszteletére, mintha ő teremtette volna a földet. Micsoda sértés ez Istennek, a Teremtőnek! A gonosz ezzel tanújelét adta, hogy pontosan tudja, mi az imádat lényege: tisztelettel hódolni a világegyetem jogos ura előtt.

Hasonlítsuk össze a három héber fiatal tapasztalatát *Dániel próféta könyve* 3. fejezetében (főleg a 8-18. versekben) a Jel 13:4 és 14:9-11 verseiben bemutatott végidei hatalommal! Mi forog kockán az utolsó időben? Mi a leglényegesebb kérdés mindkét beszámolóban?

Kain és Ábel történetétől kezdve a három héber fiatalon át egészen a „fenevad bélyegének” (Jel 16:2) végső eseményeiig Sátán arra törekszik, hogy hamis istentiszteleti rendszert állítson fel, ami az embereket elfordítja az igaz Istentől, és még ha csak rejtetten is, de önmaga felé irányíthatja a tiszteletüket. Végére is már Ádám és Éva bukása előtt az volt a célja, hogy hasonló legyen Istenhez (Ézs 14:14). Nem csupán véletlen, hogy amint a három fiatal halálosan megfenyegettek, ha nem hajlandók imádni egy „állóképet”, az utolsó időben Isten hűséges népét is halálosan megfenyegetik, ha nem imádják a „fenevad képét”. De miért is imádnánk bármilyen „képet”, amikor az igaz Istent kell tisztelnünk?!

„Fontos tanulságokat kell levonnunk abból, ami a héber ifjakkal Dura mezején történt... Az Isten népe előtt álló gyötrelmes idő megিংathatatlan hitet igényel. Meg kell mutatniuk, hogy imádatuknak Ő az egyedüli tárgya, és semmilyen áron, még az életük árán sem lehet őket rábírní arra, hogy akár egy kicsit is kiegyezzenek a hamis imádatallal. A hűséges szív számára az örök Isten Igéje mellett bűnös, halandó emberek parancsai elvesztik jelentőségüket. Az igazságnak engedelmeskednek, legyen bár börtön, száműzetés vagy halál a következménye” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 317. o.).

Hányféle úton-módon tapasztalhatunk kísértést arra, hogy ne egyedül Istent imádjuk, aki valóban méltó az imádatunkra? A hamis istentisztelet milyen szempontból jelenthet burkoltabb fenyegetést, mint ahogy azt gondolnánk? Minek az imádata kísérthet bennünket akár most is?

AZ ELSŐ ANGYAL ÜZENETE

Hetednapi adventistaként hisszük, hogy Jel 14:6-12 szakasza mutatja be a küldetésünket és üzenetünk lényegét közvetlenül Jézus második adventje előtt (Jel 14:14-20). Ezeket a fontos üzeneteket „*nagy szóval*” (Jel 14:7) kell hirdetnünk a föld minden lakosának.

Olvassuk el Jel 14:6-7 verseit! Mi mond az első angyal és mit közvetít Istenről? Miért utal az imádatra?

Ez az első a három angyal közül, akinek az üzenete az egész világnak szól. Ebben teljesedik, amit Jézus megjövendölt Mt 24:14 versében. A három angyal és küldetésük leírása sürgető. Az első angyal arra szólítja az embereket, hogy figyeljenek Istenre, „*mert eljött az ő ítéletének órája*” (Jel 14:7). Jézus második adventje az ítélet katalizátora.

„*Féltétek Istent*” – mondja az angyal (Jel 14:7). Aki nem veszi komolyan Istent, abban valóban félelmet kelt ez az üzenet, ez a tettekre készítő felhívás, Jézus követőiben azonban áhítatot és tiszteletet vált ki. Feltekintenek Istenre és ígéretei teljesedését látják. Az Isten iránti hálás tisztelet érzése keríti hatalmába őket.

„*...és imádjátok azt, aki teremette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait*” (Jel 14:7). Az üzenet nyelvezete félreérthetetlenül kötődik a szombat parancsolatához, amikor utal a teremtésre (lásd 2Móz 20:8-11). Teremtői hatalmának a szombat elrendelésével emléket állító Teremtő Isten az, akit megillet az imádat és a tisztelet. Érdekes megfigyelni, hogy az emberiség hűségéért folyó nagy küzdelem végidejében az imádat lesz a fő kérdés. Ez az egész világnak szóló üzenet a Teremtő imádatára szólít fel.

„A végső válság központi kérdése az imádat lesz. A kinyilatkoztatás világossá teszi, hogy nem az imádat megtagadása jelenti a próbát, inkább az, hogy az ember kit imád. A végidőben csak két csoport lesz: akik félik és imádják az igaz Istent (Jel 11:1, 18; 14:7), illetve akik gyűlölik az igazságot, és a sárkányt, meg a fenevadat imádják (Jel 13:4-8; 14:9-11)...

Ha a végső küzdelem központi kérdése az imádat lesz, nem csoda, hogy Isten a végidei evangéliumának elküldésével figyelmezteti a föld lakosait, hogy vegyék Őt komolyan, imádják mint az erre egyedül méltó Teremtőt” (Ranko Stefanovic: *Revelation and Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation*. Berrien Springs, Mich., 2002, Andrews University Press, 444-445. o.).

A BIBLIA TANULMÁNYOZÁSA ÉS A KÖZÖSSÉG

ApCsel 2:42 verse szerint milyen elemei voltak az őskeresztény istentiszteletnek?

„És állhatatosan kitartottak az apostolok tudományában és a közösségben” (ApCsel 2:42, ÚRK). Az egyház kezdeti korszakától fogva az istentisztelet jellemző meghatározója volt Isten Igéjének a tanulmányozása, amit akkor az apostolok vezettek. Az első keresztények hűségesen tanulták a Szentírást, hogy megtudják, mit mond Jézusról, a Messiásról. Állandó közösségben éltek, közösen élvezték az Istentől kapott áldásokat, bátorították egymást a hitéletben. Az Igében keresték a szent igazságokat, amelyek a világban képviselt üzenetük alapját képezték.

Mennyire fontos Isten Igéjét tanulmányozni a hívők közösségében? Mit mondanak erről az alábbi igék?

2Kir 22:8-13 _____

ApCsel 17:10-11 _____

2Tim 3:14-17 _____

„Bárhon hirdessék is az evangélium igazságát, ott a helyes cselekvést őszintén vágyakozók az Írás szorgalmas kutatására kapnak késztetést. Ha a föld történelmének utolsó napjaiban azok, akiknek vizsgálандó igazságokat hirdetnek, a béreabeliek példáját követnék és az Írásokat naponta kutatnák, összehasonlítva Isten szavával a nekik hozott üzenetet, ott ma, ahol most viszonylag kevesen vannak, Isten törvényének előírásaihoz nagyobb számban volnának hűségesek” (Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 154. o.). Az Isten Igéjében talált és általunk hirdetett igazság tesz bennünket egységes néppé. Ez igaz volt Isten egyházára az első időben, mint ahogyan igaz ma is. Isten Igéjének tanulmányozása adja a lényegét úgy az istentiszteletünknek, mint népünk egységének, hiszen Isten arra hívott el bennünket, hogy hirdessük a világnak a hármasszöveg üzenetét. Amikor a hívők családjaként összejövünk a közösségi élet és az istentisztelet céljából, a Szentírás szól hozzánk Isten Igéjéből és vezeti az életünket, hogy felkészüljünk a küldetésünkre és Jézus második adventjére.

Mennyire szilárdan gyökerezik a hitünk a Bibliában? Elég biztosan állunk ahhoz, hogy mint a héber fiatalok, mi is megingathatatlanok maradjunk még akkor is, ha halálosan megfenyegetnének minket?

A KENYÉR MEGTÖRÉSE ÉS AZ IMÁDKOZÁS

Az őskeresztény egyházat minden nehézség ellenére egységbe fogta a Jézusba vetett közös hit és az igazság, aminek a hirdetését az Úr rájuk bízta. Ezt nevezte Péter úgy, hogy „*jelenvaló igazság*” (2Pt 1:12). Mivel egységben voltak az igazságban, egységüket számos módon kifejezték. „*És állhatatosan kitartottak... a kenyér megtörésében és az imádkozásban*” (ApCsel 2:42, ÚRK). A kenyér megtörése bizonyára a közösségi étkezés alkalmaira utal. A közös étkezések idején valaki áldást mondott a kenyérré és az italtra, ezzel emlékezve Jézus halálára és feltámadására, ugyanakkor közeli visszajövetelét várva. Az első keresztények időt szakítottak arra, hogy megemlékezzenek Jézus életének és szolgálatának jelentőségéről. Szívesen beszélgettek erről a közös étkezések alkalmával. Az együtt elköltött ételek fogyasztása így az istentisztelet alkalmává vált. „*Mindennap állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben*” (ApCsel 2:46-47, RÚF). Kétségtelen, hogy a közösség alkalmi jelenlétében hozzájárultak a Jézusban való egységük érzetének erősödéséhez.

Milyen példákat találunk Az apostolok cselekedeteiben arra, hogy a keresztények együtt imádkoztak? Mit kértek imában?

ApCsel 1:14 _____

ApCsel 4:23-31 _____

ApCsel 12:12 _____

A korai egyházban nagyon fontosnak tartották a lehetőséget, hogy közvetlenül kapcsolatba léphetnek Istennel. Soha nem is szalasztották el az alkalmat, hogy kéréseiket Isten elé tárják, amikor istentiszteletre gyűltek össze. Timóteusnak írt első levelében Pál megemlítette, hogy mennyire fontos imádkozni, amikor a keresztények együtt vannak (1Tim 2:1). Az efezusiakhoz szólva is hangsúlyozta az ima szükségességét: „*Minden alkalommal minden imádsággal és könyörgéssel imádkozzatok a Lélek által. Ebben legyenek éberek minden állhatatossággal és könyörgéssel az összes szentekért, értem is, hogy adassék nekem szó, ha megnyitom számat, hogy bátran ismer-tessem meg az evangélium titkát*” (Ef 6:18-19, ÚRK).

Milyen úton-módon tapasztalhatunk mélyebb egységet közös ügyekben a közbenjáró imádság ereje által? Hogyan erősítheti egyházunk egységét az ilyen ima?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„»A szombatnak, mint a teremtés emlékünnepe, az az igazi jelentősége, hogy állandóan arra emlékeztet, miért is illeti Istent imádat.« Azért, mert Ő a Teremtő, mi pedig a teremtményei. »A szombat tehát Isten imáadásának éppen a gyökerét érinti, mert semmi más intézmény nem tanítja ezt a nagy igazságot ilyen meggyőzően. Isten imáadásának igazi alapját – nem csupán a hetedik napnak, hanem minden istentiszteletnek – a Teremtő és teremtményei közötti különbségben kell megkeresni. Ez a nagyszerű tény soha nem fakulhat meg, és ezt sohasem szabad elfelejteni« (J. N. Andrews: *History of the Sabbath*. 27. fejezet). Isten az Édenben azért rendelte el a szombatot, hogy az embert állandóan emlékeztesse erre az igazságra. Ameddig Istent azért imádjuk, mert Ő a Teremtő, addig a szombat lesz ennek a jele és emlékeztetője. Ha a szombat egyetemes ünnep lett volna, az ember értelmével és szívével felfogta volna a Teremtőt, akit tisztelet és imádat illet. Soha senki nem lett volna bálványimádó, istentagadó vagy hitetlen. A szombat ünneplése az igaz Istenhez való hűségünk jele, ahhoz az Istenhez, »aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait«. Tehát az Isten imáadására és parancsolatai megtartására felszólító üzenet a negyedik parancsolat megtartására különös súllyal szólít» (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 377. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Az istentisztelet, a teremtés és a megváltás bibliai fogalmai szorosan kapcsolódnak egymáshoz. Hogyan lehet tehát éppen a szombatünneplés az Isten által előírt ellenszere a hamis istentiszteletnek? Mi a szombat szerepe Jel 14:6-7 versének a végidőre vonatkozó próféciájában? Miért utal az első angyal üzenete a szombatra?
2. Az istentiszteletről gyakran azzal kapcsolatban beszélünk, hogy mi képezheti a részét, mi az, amit istentisztelet közben tehetünk, illetve nem tehetünk. Vajon ez elég volna? Mi az istentisztelet igazi lényege? Mennyire gazdag az istentisztelet tapasztalata a gyülekezetünkben?

ÖSSZEFOGLALÁS: Az imádat a hívő hálás válasza, amit Istennek ad az üdvösség ajándékáért, valamint ez a keresztyén közösségi élet egységének és összetartozásának lényeges eleme. Közösségünk nem tapasztalhatja a Krisztusban való egységet az imádság és az Isten akaratának megismerését kereső bibliatanulmányozás nélkül.

BODNÁR ISTVÁN:

MORZSÁK

A Biblia: Krisztus vetése.

Szívüinktől függ: a mag kikél-e,
s lesz-e üdvünk fehér kenyérje?

*

Isten – a fény, te – az árnyék;

Ő – a tett, te csak – a szándék!

*

Az Úr keresztjét, hogy tovább vigye,
a derék Simont – kényszeríték.

Te azon légy – ha kell –, a Krisztusért
önszántadból hulljon veríték!

*

Isten vagy én? Kockát vet az ember,
s csodálatos, mindig az ÉN nyer!